

Felnőtt konfirmáció

Balról jobbra 4. sor: Dr Czók Bence, Bárány Tamás, Tornyai Ferenc, Soltész Dániel

3. sor: Pálocska-Lovász Fanni, Pálocska Máté, Balogh László, Balogh Kristóf

2. sor: Sasvári Flóra, Sasvári Andrea, Kövér Viktória

1. sor: Kövér Imréné, Püski Lajos, Dr Balogh Andrea

Bibliaiskola: bemutatkozás

Kedves Testvérek!

Azért állunk itt ma előttetek, hogy hitet tegyünk a gyülekezet, az anyaszentegyház és Isten színe előtt, és hivatalosan is tagjaivá váljunk a Református Egyháznak. A konfirmációhoz mindegyikünknek hosszú út vezetett, kinek-kinek más-más kihívásokkal teli, mégis, ezen út vége egy közös szakasz, hiszen mindannyian bibliaiskolai foglalkozásokon vettünk részt az elmúlt bő fél év során, amelyet Püski Lajos Tiszteletes Úr vezetett.

Az ösvény tehát sokunknak eltérő. Vannak olyanok köztünk, akik nem kaptak hitbéli neveltetést, és egy barát, a párjuk, egy közeli hozzátartozójuk, vagy éppen az ő sajnálatos elvesztésük hatására döntöttek úgy, hogy közelebb akarnak kerülni az igaz úthoz. Egyesek azért szeretnék megismerni a keresztyénséget, hogy gyermekeiknek megfelelő iránymutatást tudjanak nyújtani életük során. Néhányan a csoportból szerencsésebb helyzetben vannak: már kiskoruktól fogva adott volt a krisztusi út, amit azonban sajnos el-elhagytak, és most tékozló fiúként térnek vissza az Úrhoz. Bár az inspirációk sokrétűek, a célunk azonban egy: megerősíteni hitünket, és törekedni arra, hogy vétkeink és bűneink ellenére Teremtőnknek tetsző életet éljünk.

A Bibliaiskola alkalmai során mindannyian nagyon sok ismeretre tettünk szert. Megtanultuk, hogy bár sokan tagadják, mindenki hittel él. Megtanultuk, hogy az Úr kegyelmére mindig számíthatunk. Megtanultuk, hogyan kezeljük és értelmezzük az Igét, s hogyan rendszerezzük ismereteinket az Írásról.

Bár a foglalkozásokat péntek este tartottuk és mindenki egy-egy hosszú, munkával

és magánéleti viszontagságokkal teli hét után érkezett ide, ezeken az alkalmakon mégis feszülten figyelt, a hangulat mégsem volt nyomasztó, inkább kellemes és megnyugtató. Ennek hatására már szabadidőnkben, otthon is a kezünkbe vesszük a Szentírást, és egyedül is tanulmányozzuk azt, valamint rendszeresen imádkozunk, és megpróbáljuk életünket a krisztusi tanításoknak megfelelően élni.

A csoport nevében szeretném mély tisztelettel megköszönni Tiszteletes Úrnak az áldozatos munkát, amellyel sokunkat elindított az igaz úton. Hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk a Bibliaiskola foglalkozásain és tőle ennyit tanulhattunk. Örömmel tölt el minket, hogy ma itt állhatunk, és hogy – hála neki – megvallhatjuk hitünket Krisztusban.

Végezetül szeretnénk mindenki másnak is köszönetet mondani és hálánkat kifejezni, akik nélkül ma nem lehetnénk itt:

- Mindenekelőtt a Jóistennek, a mi Teremtőnknek, aki ma bebocsátást enged az ő Egyházába.
- A családunknak, akiknek köszönhetően vallásos neveltetést kaptunk és/vagy támogattak minket hitünk megszilárdításában.
- A barátainknak, akik inspirációt nyújtottak, és segítették hitbéli utunkat
- Azoknak, akik elhívtak minket ebbe a gyülekezetbe, és ezzel megalapozták hitéletünk további lépéseit.
- A gyülekezetnek, akik előtt hitet teszünk ma, és akik befogadnak sorainkba.

Istené a dicsőség!

Balogh Kristóf és László

Konfirmáló imádsága

Mennyei Atyánk!

Köszönjük, hogy megélhettük ezt a napot, melyen bizonyoságot tehetünk hitünkéről a gyülekezet színe előtt! Köszönjük, hogy nyájadhoz hívtál minket! Hálás szívvel gondolunk a Bibliaiskolában töltött estékre, ahol hétről hétre gyarapodhattunk szereteted megismerésében!

Kérünk, bocsásd meg nekünk, ha megmegbotlunk az úton, és időnként akarated ellenére cselekszünk! Bocsásd meg, ha emberi gyarlóságunkból rossz gondolatok és rossz cselekedetek származnak. Kérünk, bocsásd meg a mi gyengeségünket! Kérünk téged, adj erőt a hétköznapiakban, hogy lelki egészségünket őrizve biztosan állhassunk a nehézségek között is! És kérünk, áldd meg a mi kis csoportunkat és a gyülekezet minden tagját. Te légy mindennapi életünk irányadója, és Téged követve járassunk életünk útján. Ámen.

Czók Bence

Keresztelés

Áldás

Tavaly konfirmált köszöntője

Megtisztelő, hogy a tavaly konfirmáltak nevében köszönhetlek titeket. Egy éve mi álltunk a gyülekezet előtt, hogy bizonyoságot tegyünk hitünkéről. A felkészítésben, tudásunk gyarapításában nagy szerepe volt a Bibliaiskolának. Egy-egy témában elmélyedve beszélgettünk Isten üzenetéről. Nekem is segített, hogy megismerjem Jézust, és meghozzam a döntést, hogy szeretnék az ő útján járni. Milyen ez az út? Hogyan járhatok rajta? Válaszokat a Bibliából, a „használati útmutatóból” ismerhettem meg, amely nélkülözhetetlenné vált számomra. Remélem, nektek is segíteni fog az élet minden területén.

Mindannyian eljutottatok a felismerésre, hogy szükségetek van az Úr védelmező szeretetére, amely épp akkor érkezett, amikor nyitottak és befogadóak voltatok. „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.” (Zsolt 50,15) Az elmúlt időszak, amelyet a gyülekezetben töltöttem, megerősített, hogy nem számít, hány évesek vagyunk, életünkben milyen nehézséggel küzdünk, családban élünk vagy egyedül, mert Jézus gondoskodó szeretetére mindig számíthatunk.

A mai nap az út kezdete számotokra. Bátorítalak benneteket, hogy kapcsolódjatok be a gyülekezet életébe. A vasárnapi istentisztelet, a kiscsoportos alkalmak, a változatos programok és a nyári többgenerációs tábor segítenek a hitbéli elmélyülésben. Útravalóul szeretném átadni: „Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Péld 3,6)

Kiss Zita

Gyülekezeti köszöntő

„Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. A teremtet világ ugyanis a hiábavalóságnak vetetett alá, nem önszántából, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtet világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.., (Róm 8,19-20)

Kedves most konfirmált Testvérek!

Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését! Vajon mi, akik több éve a hit útját járjuk, így gondoljuk-e a hétköznapiakban? Azzal az indítatással kezdjük-e a napot, hogy a környezetünkben sokan várják azt a reménységet, amelyet csak a Krisztusban hívő ember tud nyújtani?

Kedves most bizonyoságot tett testvérek, engedjétek meg, hogy megosszak veletek néhány dolgot, amelyet életem során eddig a hit útját járva tapasztaltam.

A keresztyén tanítvány, mint amilyen most már ti is, az a személy, aki elfogadja Jézus Krisztus tanait, és terjeszti azokat. A keresztyén tanítványság olyan folyamat, amely révén a tanítvány az Úr Jézus Krisztus ismeretében növekszik, és a Szentlélek vezetése alatt áll, hogy segítsen helytállni az élet nyomásai és megpróbáltatásai közepette. Ennek a folyamatnak az alapkövetelménye, hogy a hívő vizsgálja meg a gondolatait, szavait és cselekedeteit, és mérje azokat Isten Igéjéhez. Ehhez az kell, hogy naponta időt szánjunk az Ige olvasására, tanulmányozására, és aszerint éljünk. Figyelmünk középpontjában az Úr és a neki tetsző élet kell legyen. Krisztusközpontúvá kell válnunk.

Az engedelmisség az Istenbe vetett hit legjobb tesztje. Jézus az engedelmisség

tökéletes példája, hiszen földi életét az Atyának való tökéletes engedelmisségben élte, egészen a haláláig.

Az a dolgunk, hogy Krisztusban maradjunk, és ha ezt tesszük, a Szentlélek meghozza a gyümölcsét, ami az engedelmisségünk eredménye lesz. Ahogy egyre engedelmesebbé válunk az Úr iránt, és megtanulunk szerinte élni, az életünk megváltozik. A legnagyobb változásra a szívünkben kerül sor, ez új hozzáállást eredményez, gyakorlatilag mindenhez: gondolatokban, szavakban és tettekben.

A változás belülről halad kifelé, a Szentlélek ereje által. Ez nem olyasvalami, amit magunktól elő tudunk idézni.

Az Ige azt mondja, hogy a többi hívő iránti szeretetünk bizonyítja, hogy Isten családjába tartozunk. A szeretet nem csak egy érzés, hanem tettek sorozata. Tennünk kell valamit, és részt kell vennünk a folyamatban. Sőt, azt is olvassuk a Szentírásban, hogy másokat többre kell tartanunk magunknál, és mások javát kell keresnünk. Hitünket meg kell osztanunk a hitetlenekkel, és el kell mondanunk nekik, milyen csodálatos változást idézett elő Jézus Krisztus az életünkben. Keresztyén életünk bármelyik érettségi szintjén tudunk valamit nyújtani. Túl gyakran elhisszük a Sátán hazugságát, miszerint nem igazán tudunk eleget, vagy nem vagyunk elég régóta hívők ahhoz, hogy legyen mit továbbadni. Ez nem igaz! A keresztyén élet leglelkesebb képviselői gyakran újonnan megtért hívők, akik épp most ismerték meg Isten csodálatos szeretetét. Lehet, hogy nem ismernek sok igeverset, vagy nem a „bevált” módon osztják meg a hitüket, de megtapasztalták az élő Isten szeretetét, és pontosan ezt kell továbbadni.

Kedves Testvérek, azt kívánom, kívánjuk, hogy Isten adjon az úton segítséget, bölcsességet, örömet, támogatókat, testvéreket, az elköteleződéshez!

Felbecsülhetetlen érték, különösen körünkben, egy olyan közösség tagjának lenni, ahol az értékrend maga a Krisztus és annak megjelenő formája a szeretet.

Ezt ti is megtapasztalhatjátok, ha részt vesztek a vasárnapi istentiszteleteken, a bibliakör foglalkozásain, ha jelentkeztek a gyülekezeti többgenerációs táborba, ha eljöttök a gyülekezetünk rendezvényire, amelyek közül a legközelebbi egy különleges alkalom, az Összetartozásunk napja lesz. És szeretettel hívunk és látunk benneteket a gyülekezetünkben működő szolgálati területeken. A szolgálat nemcsak a közösséget építi, hanem azt is, aki végzi. Kérem az Urat, hogy mutasson utat nektek is, és legyetek örömteli követei.

Az Urat követni nem elmélet, hanem napi gyakorlat, valóságos történés. A keresztyén élet dinamikus, jellemzi a folyamatos fejlődés, növekedés, haladás. Aki Krisztust követi (és csak az), oda érkezik meg, ahova ő: megbecsüli azt az Atya (Jn 12,26).

Kerti Péter főgondnok

Pünkösöd

Minden tavasszal újra élem

a reggel gyönyörét:

a lucfenyők, a kertek magasában,

keserves, hosszú, boldog szaggatással
burukkolnak a gilicék.

És fölsattan a gyermekének,

fölbúg az orgona:

– Jövel Szentlélek! – vigyél el a nyárba,

hol égig ér a játék palotája,

szabadság otthona.

Már jön értem apám az állomásról,

futok elébe ki, –

a kanyarból is látom szívdobogva:

örömet ír felém a sétatotja,

föl-fölbuktatja, lengeti.

Fodor András

KÖSZÖNET

GYÜLEKEZETÜNK LÉNYEGILEG TAGJAINAK HÁLAÁLDOZATÁBÓL:

– EGYHÁZFENNTARTÓI JÁRULÉK, –
PERSELYPÉNZ, – CÉLADOMÁNYOK,
– ÖNKÉNTES LELKI ÉS FIZIKAI SZOLGÁLATOK ÁLTAL VÉGZI EVANGÉLIUM SZERINTI FELADATÁT.

ISTENNEK ADUNK HÁLÁT MINDAZOKÉRT, AKIK ÖRÖMMEL ÉS JÓ SZÍVVEL VESZNEK RÉSZT KÖZÖSSÉGÜNK ÉLETÉBEN, ÉS KÜLDETÉSÜNK TELJESÍTÉSÉBEN.

(PRESBITÉRIUM)

Ifis zárandoklat

Élemedett korom ellenére csak kétszer vettem részt zárandoklaton. Emlékezetes élmény volt mindkettő. Az egyik amiatt, hogy a teljesítőképességem határát súrolta, és megélhettem Isten erejét azáltal, hogy végigvitt az úton, amiről úgy éreztem, hogy én már nem bírom megtenni. A másik zárandoklaton az első fél napon némán gyalogoltunk, csak önmagunkra, a természetre és az Úrra figyelve. Na, mondanom sem kell, ennyi időt talán soha nem töltöttem még hallgatva, ha nem alszom (nemcsak cserfes, ráadásul tanár is vagyok). Megtisztító, felüdítő volt számomra a csendben megtett út, elmélyültebben tudtam imádkozni, Istenre figyelni, mint egyébkor.

Ilyen jó tapasztalatok után habozás nélkül vállaltam a segítő szerepét, amikor gyülekezetünk fiatal lelkészei, Pali és Piri megkértek, hogy az ifis zárandoklaton közreműködjek. Igyekeztem olyan állomásokat kitalálni, amelyek a kamaszokat megmozgatják lelkileg vagy fizikailag. Természetesen nem mertem hosszú hallgatók útszakaszt javasolni, hiszen éppen az a jó, ha a fiatalok beszélgetnek egymással, és megosztják élményeiket, legyen az akár lelki, spirituális tapasztalat, akár hétköz-

napi esemény.

Azért egy rövid távot némán tettek meg, egy-egy szimbolikus kővel a kezükben, amely ki-ki számára azt a nehézséget jelentette, ami jelenleg nyomja a szívét. Ezt a követ tették le az INRI felirat alá mindnyájan.

Hodossiné Sugár Éva

A nagycsütörtöki hóvihár kicsit megakasztott bennünket, de végül kedden sikerült bepótolni a zárandoklatot a zeleméri templomromhoz. Utunkat különböző állomások kereszteltek, megjelenítettük Jézus virágvasárnapi bevonulását, a magvető példázatát, de az ötezer ember megvendégelését is átélhettük. Jó hangulatban telt a túra, sok nevetéssel, beszélgetéssel, ám volt olyan rész is, amikor elcsendesedtünk, és kicsit magunkba tudtunk fordulni, és keresni Istent. Zeleméren úrvacsorával zártuk le a zárandoklatunkat. Nagy élmény volt a természetben lenni a többi ifissel, a sűrű hétköznapi kezdete előtt kicsit megállni és elcsodálkozni Isten munkáján. *(Fazakas Bálint)*

A kezdeti nehézségek ellenére kis csapatunk útnak indult. Útközben mellénk szegődött az Agabosz vezetője három kutyájával. Így érkeztünk meg már nem is olyan kicsi létszámával az első állomáshoz. Itt ideiglenes segítő több állomáson keresztül segített és tanított minket. Kipróbálhattuk milyen „szent ágakkal” köszönteni valakit, vagy épp milyen érzés Jézus szerepét eljátszani. Milyen felvenni terheinket, csendben cipelni, majd Jézus keresztjénél lerakni. Milyen farönköt cipelni a hátunkon, a magvető elszórt búzaszemének lenni, viharos időben hajón utazni és elcsendesedni. Hosszú és fárasztó út előtt álltunk még, ám Isten nem hagyta el csapatunkat. Józsa pihenőhelyünkön egy újabb segítő várt minket enni- és innivalóval. A hálás pihenés után megindultunk egyenesen végső úti célunk felé. Isten Igéjének meghallgatása után egy gyönyörű mezőn vágtunk át, míg végre célba nem értünk. Ott letelepedve vártuk harmadik, és egyben utolsó segítőnket. Megérkezte

után énekeltünk és úrvacsoráztunk. Ezután frissen kipihenve, lelki és testi táplálékkal egyaránt feltöltődve ráébredtünk egy fontos dologra. Hogy milyen nagy Isten szeretete, és milyen csodás az Ő műve. De még egy ennél is fontosabb felfedezést tettünk. Hogy hosszadalmas utunk során, bár megérkeztünk célunkhoz, de valahogy haza is kell jutni. *(Boros Lilla)*

Az ifis gyalogtúra legkiemelkedőbb része számomra az volt, mikor elcsöndesedve sétáltunk, és magunkba mélyedve hallgathattuk az Úr által alkotott élővilágot. A másik, számomra fontos pillanat az volt, amikor közösen kört alkotva énekléssel magasztaltuk az Urat. Az úrvacsora után imádsággal és hálaadással zártuk le a keddi napot. *(Szépfalvi Csaba)*

Milyen volt Zeleméren? Nagyon élveztem a 10 km-es túrát. Az út közben voltak álmomások ahol érdekes feladatokat kellett csinálnunk, amik a Nagyhéthez kapcsolódtak. Volt, hogy „pálmaágakat” lengettünk, volt olyan útszakasz, amit csendben kellett megtenni, és még fagerendát is cipelhettünk a vállunkon. Utunk végén a zeleméri templomromnál úrvacsorai közösségben voltunk együtt. Az egész napos túra gyorsan eltelt, viszont nagyon feltöltött mindenkit. A társaság fantasztikus volt! Jövőre is várunk mindenkit sok szeretettel! *(Horogh Barnabás)*

Mennybemenetel napi istentisztelet: május 18. csütörtök 18:00 óra

Úrvacsora előkészítő: május 25-26. csütörtök-péntek 18:00 óra

Fiatalok konfirmációja: május 27. szombat 18:00 óra

Pünkösddvasárnap: úrvacsorás istentisztelet fél 9-kor és fél 11-kor

Pünkösdhétfő: istentisztelet fél 11-kor

Összetartozásunk napja:

június 4. vasárnap 9 órától istentisztelet két részletben, utána jelentkezés alapján közös ebéd.

Debreceni Református Napok Május 18-20.

Csütörtök, Egyetemi templom, 19.00 óra
Dalok Pál levelei szerint

Péntek, Református Kollégium, 10 óra
Bibliaismereti vetélkedő

16:00 óra Konfirmandus találkozó

Szombat, Emlékkert, 9 órától délutánig
egyháztaíji vásár, főzőverseny

14.30 Programok gyerekeknek és felnőtteknek

Különböző zenekarok és énekesek szolgálata

16.10 Első lépés zenekar koncertje

17.00 óra Szabadtéri úrvacsorás istentisztelet – gyermekistentisztelet (Kollégium udvara)

A teljes programsorozat a honlapunkon elérhető

Vakációs gyermekhét: július 10-14. (hétfő-péntek)

***Debrecen a közösségépítésért Pro Urbe díjat adományozott
Püski Lajos lelkészünknek.***

Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Tel.: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelképásztor

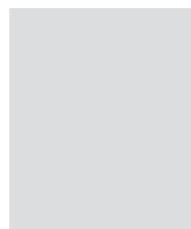
Nyomda: Litográfia

Készült: 1500 példányban

31. évfolyam 5. szám

www.refnagyerdo.hu

refnagyerdo@gmail.com

*Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk
minden kedves olvasónknak!*

a Szerkesztőség

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

